

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2698/2000**af 27. november 2000**

om ændring af forordning (EF) nr. 1488/96 om finansielle og tekniske ledsageforanstaltninger (Meda) i forbindelse med reformen af de økonomiske og sociale strukturer inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 308,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge artikel 15, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1488/96 ⁽³⁾ skal forordningen tages op til revision af Rådet inden den 30. juni 1999, og Kommissionen skal om nødvendigt forelægge Rådet forslag vedrørende de ændringer, der skal foretages i den.
- (2) Middelhavsregionen er et prioriteret område for Den Europæiske Union, og Middelhavspartnerskabets politiske, økonomiske og sociale udvikling er en stadig større udfordring.
- (3) Det er vigtigt at videreføre og intensivere det samarbejde, der er indledt inden for rammerne af Euro-Middelhavs-partnerskabet, som blev etableret ved Barcelona-erklæringen af 27. november 1995.
- (4) Nye Euro-Middelhavsaftaler om associering er nu begyndt at træde i kraft, og forberedelsen og gennemførelsen af disse aftaler kræver, at Middelhavspartnerskabet udfolder betydelige tilpasningsbestræbelser. Disse bestræbelser bør støttes af Fællesskabet.
- (5) Forordning (EF) nr. 1488/96 er gennemført tilfredsstillende i perioden 1995-1998, men det er nu nødvendigt at strømline beslutningsprocedurerne for at muliggøre en mere effektiv gennemførelse af Fællesskabets bistand.
- (6) Den vejledende planlægning bør derfor give klarere udtryk for den påtænkte virkning af planlagte Meda-finansierede initiativer i forbindelse med Middelhavspart-

ners reformprocesser og oprettelsen af Euro-Middelhavs-partnerskabet.

- (7) Strategidokumenterne og de nationale og regionale vejledende programmer bør fastsætte de vigtigste mål, retningslinjerne samt de prioriterede sektorer for Fællesskabets støtte.
- (8) Indførelsen af nationale og regionale finansieringsplaner baseret på de vejledende programmer bør lette strømliningen af beslutningsprocedurerne.
- (9) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽⁴⁾ etablerer fælles retlige rammer for alle områder af Fællesskabernes egne indtægter og udgifter. Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder ⁽⁵⁾ finder anvendelse på alle områder af fællesskabernes aktiviteter uden at berøre de bestemmelser i EF-reglerne, der er specifikke for de forskellige politiske områder.
- (10) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽⁶⁾.
- (11) Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank har forpligtet sig til at sikre yderligere forbedring af deres samarbejde om gennemførelsen af tiltag i forbindelse med transaktioner med risikovillig kapital og rentegodtgørelser.

⁽¹⁾ EFT C 89 E af 28.3.2000, s. 4.

⁽²⁾ Udtalelse af 6.9.2000 (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽³⁾ EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 780/98 (EFT L 113 af 13.4.1998, s. 3).

⁽⁴⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

⁽⁶⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (12) Der indføres i denne forordning for hele dens varighed et finansielt referencegrundlag, som defineret i punkt 34 i den interinstitutionelle aftale af 6. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forbedring af budgetproceduren⁽¹⁾, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten.
- (13) Det er derfor nødvendigt at ændre forordning (EF) nr. 1488/96.
- (14) Traktaten indeholder ingen anden hjemmel for udstedelsen af denne forordning end artikel 308 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1488/96 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Fællesskabet træffer i henhold til principperne og de prioriterede mål for Euro-Middelhavs-partnerskabet foranstaltninger til at støtte de bestræbelser, som de tredjelande og territorier, der er anført i bilag I (i det følgende benævnt »Middelhavspartnerne«), vil gøre for at reformere deres økonomiske og sociale strukturer, forbedre betingelserne for de mest ugunstigt stillede grupper og for at afbøde de eventuelle sociale og miljømæssige følger af den økonomiske udvikling.«

2) Artikel 1, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Det finansielle referencebeløb til gennemførelsen af dette program er for perioden 2000-2006 på 5 350 mio. EUR.«

3) Artikel 2, stk. 2, affattes således:

»2. Disse støtteforanstaltninger gennemføres med henblik på at opnå en bæredygtig udvikling, der fører til stabilitet og velstand på lang sigt. Opmærksomheden bør navnlig rettes mod de økonomiske, sociale og miljømæssige faktoreres indvirkning på den økonomiske omstilling, mod regionalt og subregionalt samarbejde og mod opbygningen af Middelhavspartnerne's evne til at indgå i verdensøkonomien. Målsætningerne og gennemførelsesbestemmelserne findes i bilag II.«

4) Artikel 4 affattes således:

»Artikel 4

1. Sammen med medlemsstaterne og på grundlag af gensidig og regelmæssig udveksling af oplysninger, herunder informationsudveksling på stedet, især hvad angår strategidokumenterne, de nationale vejledende programmer (PIN), de årlige finansieringsplaner og udar-

bejdelse af projekterne samt opfølgning af deres iværksættelse, sikrer Kommissionen en effektiv koordinering af Fællesskabets — herunder Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »banken«) — og de enkelte medlemsstaters bistandsindsats med henblik på at styrke sammenhængen og komplementariteten mellem deres samarbejdsprogrammer. Desuden støtter den koordineringen og samarbejdet med de internationale finansielle institutioner, De Forenede Nationers samarbejdsprogrammer og andre donorer. For den konkrete gennemførelse af koordineringen på stedet fastlægges der retningslinjer, som skal godkendes af det udvalg, der er omhandlet i artikel 11.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i denne forordning, kan træffes af Fællesskabet enten uafhængigt eller i form af samfinansiering med Middelhavspartnerne selv eller med dels offentlige eller private organer i medlemsstaterne og banken, dels tredjelande eller multilaterale organer. Hvor det er hensigtsmæssigt vil Kommissionen fremme en sådan samfinansiering på grundlag af gensidig og tidlig udveksling af oplysninger med medlemsstaterne.«

5) Artikel 5, stk. 2 og 3, erstattes af følgende stk. 2-6:

»2. Strategidokumenter for perioden 2000-2006 udarbejdes på nationalt og regionalt plan i samarbejde med banken. Disse strategidokumenter har til formål at definere de langsigtede mål for samarbejde og fastlægge prioriterede indsatsområder. Med henblik herpå skal der tages behørigt hensyn til alle relevante evalueringer; der skal benyttes en problemorienteret analyse og inddrages tværgående spørgsmål. Så vidt muligt skal der udvikles gennemførelsesbenchmarks, som gør det nemmere at evaluere, om målene for samarbejdet er nået. Hvis uforudsete omstændigheder eller resultaterne af revisionen i artikel 15, stk. 4, kræver det, revideres strategidokumenterne.

3. Der udarbejdes treårige vejledende programmer — nationale og regionale — på grundlag af de tilsvarende strategidokumenter. De udarbejdes på nationalt og regionalt plan i samråd med banken og omfatter henholdsvis rentegodtgørelse og risikovillig kapital.

De tager hensyn til de prioriteter, der er fastlagt sammen med Middelhavspartnerne, herunder konklusionerne af den økonomiske dialog.

Programmerne definerer de vigtigste mål og retningslinjer og prioriterede sektorer for Fællesskabets støtte på de områder, der er omhandlet i del II i bilag II, samt de indikatorer, der indgår i evalueringen af programmerne. De fastsætter vejledende beløb (samlet og for de enkelte prioriterede sektorer) og opregner kriterier for tildelingen af bevillinger til det pågældende program.

⁽¹⁾ EFT C 172 af 18.6.1999, s. 1.

Programmerne kan om nødvendigt ajourføres årligt. De kan ændres på baggrund af erfaringerne. Middelhavspartnernes fremskridt hvad angår strukturreformer, makroøkonomisk stabilisering, industriel udvikling og social fremgang samt resultaterne af samarbejdet i henhold til nye associeringsaftaler. Disse programmer, som beskriver de reformer, der skal gennemføres af partnerne i de prioriterede sektorer, skal indeholde en evaluering af de fremskridt, der er sket i forbindelse hermed.

4. Finansieringsplanerne er baseret på de vejledende programmer, der er omhandlet i stk. 3, og vedtages som hovedregel årligt. De udarbejdes på nationalt og regionalt plan i samråd med banken. Projekter i forbindelse med rentegodtgørelser indarbejdes i de nationale finansieringsplaner. Projekter i forbindelse med risikovillig kapital indarbejdes i de regionale finansieringsplaner.

Planerne skal omfatte en liste over de projekter, der skal finansieres. For hvert projekt undersøges fordelene som en del af finansieringsplanen som helhed. Planernes indhold skal beskrives tilstrækkelig detaljeret til, at de kan vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

5. Kommissionen sikrer i samarbejde med banken, at planlægningen af foranstaltninger vedrørende rentegodtgørelser og risikovillig kapital suppleres og har sammenhæng med de nationale og regionale strategidokumenter, vejledende programmer og finansieringsplaner. Banken skal sikre, at disse foranstaltninger på gennemførelsestidspunktet er i overensstemmelse med denne forordning og med de afgørelser, der træffes i medfør heraf.

Projekter vedrørende rentegodtgørelser skal som hovedregel, på grundlag af forslag fra banken, af Kommissionen indarbejdes i de nationale finansieringsplaner, hvis det er relevant.

Projekter vedrørende risikovillig kapital skal på grundlag af forslag fra banken af Kommissionen indarbejdes i en regional finansieringsplan, hvis det er relevant. Projekterne skal have form af en risikokapitalfacilitet, der består af en allokering til finansiering af transaktioner med risikovillig kapital over en flerårig periode.

6. Finansieringsafgørelserne er baseret på de tilsvarende vejledende programmer, hvis projekterne ikke udgør en del af en finansieringsplan.

6) Artikel 6 ændres således:

a) sidste punktum i stk. 1 udgår.

b) Følgende nye afsnit tilføjes i stk. 1:

»Lån fra banken med rentegodtgørelse udstedes og betales i euro. Den rentesats, der skal anvendes, fastsættes for hver enkelt betaling under hensyntagen til den pågældende operations finansielle karakteristika; rentegodtgørelsen for hver betaling svarer til halvdelen

af den rentesats, der gælder for den pågældende betaling, uden at denne rentegodtgørelse kan overstige den nominelle sats på 3 %.

c) Første afsnit i stk. 3 affattes således:

»3. Finansieringsafgørelser og finansieringsaftaler, der følger heraf, skal udtrykkelig indeholde bestemmelser om bl.a. tilsyn og finanskontrol foretaget af Kommissionen (herunder Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)), herunder kontrol og inspektioner på stedet i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 (*), og revision foretaget af Revisionsretten. Kommissionen træffer foranstaltninger efter proceduren i artikel 11, stk. 2, for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af Det Europæiske Fællesskabs finansielle interesser i overensstemmelse med forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 (**).

(*) EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2.

(**) EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

d) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Risikovillig kapital skal først og fremmest anvendes til at styrke den private sektor og navnlig til at styrke finanssektoren i Meda-landene. Der skal være tale om en klar værditilvækst, idet der tilbydes finansielle produkter og vilkår, som ikke kan opnås lokalt.

e) I stk. 4 affattes indledningen i tredje afsnit således:

»Risikovillig kapital, der bevilges og forvaltes af banken, kan navnlig have form af:

7) Artikel 7 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Foranstaltninger i henhold til denne forordning kan dække udgifter til import af varer og tjenesteydelser samt lokale udgifter, som er nødvendige for at gennemføre projekterne og programmerne. Støtte til partnerne kan også omfatte direkte budgetstøtte til vedtagne programmer om økonomisk reform, navnlig gennem faciliteter til strukturelle sektortilpasninger som omhandlet i bilag II, del I, litra b). Skatter, afgifter og gebyrer finansieres ikke af Fællesskabet.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Omkostningerne ved identifikation, forberedelse, forvaltning, overvågning, revision og kontrol af programmer eller projekter kan også dækkes. Dette kan omfatte omkostninger i forbindelse med faglig og administrativ bistand, når det er til gensidig gavn for Kommissionen og modtagerne af aktiviteten og ikke hører til det offentlige faste opgaver.

8) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 2, sidste led, udgår

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

»4. Kommissionen forsyner sammen med medlemsstaterne efter anmodning alle interesserede firmaer, organisationer og institutioner overalt i Fællesskabet med dokumentation om Meda-programmernes generelle aspekter og betingelserne for deltagelse i programmerne ved hjælp af passende brug af Internettet.

5. Finansieringsaftaler som omhandlet i artikel 9, stk. 6, og finansieringsforslag skal indeholde oplysninger om de planlagte kontrakter, herunder de anslåede beløb, proceduren for tildeling af kontrakterne og de forventede datoer for indkaldelsen af tilbud.«

c) Stk. 7 affattes således:

»7. Udbudsresultatet med oplysning om antallet af modtagne tilbud, datoen for tildeling af kontrakten, de udvalgte tilbudsgiveres navn og adresse offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og på Internettet. Kommissionen forelægger hver sjette måned det i artikel 11 omhandlede udvalg detaljerede og specifikke oplysninger om de kontrakter, der er indgået i forbindelse med Meda-programmerne og -projekterne.«

9) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

1. Kommissionen fremsender sammen med sine forslag til orientering sin samlede finansieringsprogrammering og den bagvedliggende begrundelse i forbindelse med strategidokumenterne og angiver bl.a. de nationale og regionale vejledende programmers samlede beløb samt fordelingen på modtagerlande og prioriterede sektorer af det samlede beløb, der er fastlagt i forbindelse med disse programmer.

2. Strategidokumenter, vejledende programmer, finansieringsplaner og eventuelle ændringer hertil vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 11, stk. 2.

3. Finansieringsafgørelser, der ikke er omfattet af nationale eller regionale finansieringsplaner, vedtages enkeltvis af Kommissionen efter proceduren i artikel 11, stk. 2, med forbehold af stk. 5 i nærværende artikel.

4. Afgørelser, som ændrer de finansieringsafgørelser, der er nævnt i artikel 9, stk. 3, træffes af Kommissionen, når de ikke indebærer væsentlige ændringer eller en supplerende forpligtelse på over 20 % af den oprindelige forpligtelse. Kommissionen underretter straks det i artikel 11 omhandlede udvalg herom.

5. Finansieringsafgørelser til et beløb på 2 000 000 EUR eller derunder vedtages af Kommissionen, hvis de ligger inden for rammerne af en samlet tildeling. En samlet tildeling vedtages efter proceduren i artikel 11, stk. 2. Det udvalg, der er nedsat ved artikel 11, underrettes systematisk og hurtigt og under alle omstændigheder inden det følgende møde om finansieringsafgørelser for aktioner til et beløb på 2 000 000 EUR eller derunder.

6. Med forbehold af artikel 106 i finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget(*) (i det følgende benævnt »finansforordningen«) sendes finansieringsaftalerne til orientering til medlemmerne af det i artikel 11 omhandlede udvalg to uger før undertegnelsen.

7. Den yderligere procedure, der er fastlagt i artikel 12, anvendes i forbindelse med rentegodtgørelser for lån, som banken har ydet til projekter, der er finansieret på miljøområdet. Den yderligere procedure, der er fastlagt i artikel 13, anvendes i forbindelse med risikovillig kapital.

(*) EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF, EKSF, Euratom) nr. 2673/1999 (EFT L 326 af 18.12.1999, s. 1).«

10) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. I finansieringsafgørelser, der træffes i henhold til denne forordning, samt de i artikel 15 omhandlede evalueringer tager Kommissionen hensyn til de principper for forsvarlig økonomisk forvaltning, herunder navnlig for tilbageholdenhed og omkostningseffektivitet, der er omhandlet i finansforordningen.«

11) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1, 2 og 3 affattes således:

»1. Der nedsættes et forvaltningsudvalg (i det følgende benævnt »MED-Udvalget«). En repræsentant for banken deltager i forhandlingerne, men uden stemmeret.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

3. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden med kvalificeret flertal i overensstemmelse med traktatens artikel 205, stk. 2.«

c) Stk. 7 udgår.

12) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

1. Banken meddeler Kommissionen de projekter, der foreslås i forbindelse med rentegodtgørelse enten med henblik på indarbejdelse i en finansieringsplan eller med henblik på vedtagelse som en enkelt finansieringsafgørelse, som fastsat i artikel 9, stk. 2 og 3. Kommissionen kontrollerer, om det foreslåede projekt er i overensstemmelse med denne forordning og de relevante afgørelser, der træffes i medfør heraf.

2. Kommissionen meddeler banken enhver afgørelse i forbindelse med rentegodtgørelser, uanset om den er truffet som en finansieringsplan eller som en enkelt finansieringsafgørelse.

3. I overensstemmelse med den afgørelse, der er nævnt i stk. 2, kan banken, hvis afgørelsen indebærer godkendelse af rentegodtgørelsen, yde det tilsvarende lån med nævnte godtgørelse, med forbehold af en positiv udtalelse fra det udvalg, der er nævnt i artikel 14, og fra Kommissionens repræsentant i udvalget.

4. Banken underretter Kommissionen herom.«

13) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

1. Banken meddeler Kommissionen det foreslåede projekt i forbindelse med risikovillig kapital i form af en risikokapitalfacilitet, der skal indarbejdes i en regional finansieringsplan. Kommissionen kontrollerer, at betingelserne for projektet er i overensstemmelse med denne forordning og de relevante afgørelser, der træffes i medfør heraf.

2. Kommissionen meddeler banken enhver afgørelse, der træffes i medfør af artikel 9, stk. 2, om en regional finansieringsplan, der indebærer risikovillig kapital til gennemførelsen.

3. På grundlag heraf forelægger banken det udvalg, der er omhandlet i artikel 14, de enkelte transaktioner til gennemførelse af projekter med risikovillig kapital, der er fastsat i en regional finansieringsplan, med henblik på udtalelse. Kommissionens repræsentant meddeler dette udvalg Kommissionens holdning til det pågældende projekt og især til overensstemmelsen med den regionale finansieringsplan.

4. På grundlag heraf og med forbehold af en positiv udtalelse fra det udvalg, der er omhandlet i artikel 14, og fra Kommissionens repræsentant i udvalget, forelægges de enkelte operationer med risikovillig kapital for banken med henblik på passende foranstaltninger.

5. Banken underretter Kommissionen herom.«

14) I artikel 14, stk. 3 og 4, ændres henvisningen til traktatens artikel 148, stk. 2, til en henvisning til traktatens artikel 205, stk. 2.

15) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

1. Kommissionen undersøger sammen med banken, i hvilken udstrækning foranstaltningerne i medfør af denne forordning er gennemført, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en årlig rapport herom senest den 30. juni det følgende år. Rapporten skal indeholde oplysninger, der skal behandles fortroligt, om de foranstaltninger, der er blevet finansieret i årets løb, samt oplysninger om resultaterne af tilsynsaktiviteterne, og skal give en evaluering af de opnåede resultater inden for rammerne af strategidokumenterne.

2. Kommissionen underretter hvert år medlemsstaterne om budgetgennemførelsen det foregående år for så vidt angår forpligtelser og betalinger.

3. Kommissionen og banken foretager en midtvejsevaluering og en efterfølgende evaluering af deres respektive projekter og vigtigste indsatssektorer for at afgøre, om målene er nået, og for at opstille retningslinjer med det formål at gøre de fremtidige aktiviteter mere effektive. Evalueringsrapporterne sendes i fortrolighed til MED-Udvalget samt til Europa-Parlamentet. For så vidt angår de transaktioner, der forvaltes af banken, sendes disse rapporter til MED-Udvalget.

4. Kommissionen udarbejder hvert tredje år i samarbejde med banken en samlet evalueringsrapport om den bistand, der allerede er ydet Middelhavspartnerne, herunder af programmernes effektivitet og revisionen af strategidokumenterne. Denne rapport forelægges snarest muligt for MED-udvalget til drøftelse.

5. Rådet tager denne forordning op til revision inden den 30. juni 2006. Med henblik herpå forelægger Kommissionen inden den 31. december 2005 Rådet en evalueringsrapport ledsaget af relevante forslag vedrørende forordningens fremtid og om nødvendigt vedrørende de ændringer, der skal foretages i denne forordning.«

16) Bilag II til forordning (EF) nr. 1488/96 ændres som angivet i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2000.

På Rådets vegne

L. FABIUS

Formand

BILAG

»BILAG II

Målsætninger og gennemførelsesbestemmelser, jf. artikel 2

I. a) Støtten til økonomisk omstilling og skabelse af et Euro-Middelhavs-frihandelsområde omfatter navnlig:

- jobskabelse og udvikling af den private sektor, herunder forbedring af forretningsklimaet og støtte af små og mellemstore virksomheder
- åbning af markeder og fremme af investeringer i industrielt samarbejde og i samhandelen mellem Det Europæiske Fællesskab og Middelhavspartnerne samt mellem disse partnere indbyrdes
- forbedring af den økonomiske infrastruktur, hvilket kunne omfatte det finansielle system og beskatningssystemet.

b) Foranstaltninger til støtte for partnernes reformprogrammer iværksættes efter følgende principper:

- støtteprogrammerne skal tage sigte på at genoprette, subsidiært konsolidere den overordnede finansielle balance og skabe et økonomisk klima, der virker vækstfremmende, ligesom de skal tage sigte på at forbedre befolkningens velfærd
- støtteprogrammerne skal også bidrage til en reform af nøglesektorer med henblik på oprettelse af et frihandelsområde med Det Europæiske Fællesskab
- støtteprogrammerne skal være tilpasset den særlige situation i det enkelte land og tage hensyn til de økonomiske og sociale vilkår
- støtteprogrammerne skal omfatte foranstaltninger, der navnlig skal tage sigte på socialt og beskæftigelsesmæssigt at ledsage den økonomiske omstilling og gennemførelsen af et Euro-Middelhavs-frihandelsområde og at afbøde de negative følger, som denne proces vil kunne få socialt og beskæftigelsesmæssigt, især for de dårligst stillede befolkningsgrupper
- støtten vil blive udbetalt i trancher i form af direkte budgetstøtte, efterhånden som de (sektor)mål, der er aftalt i støtteprogrammet, opfyldes.

For at kunne modtage støtte skal følgende kriterier være opfyldt:

- det pågældende land skal sætte sig for at gennemføre et reformprogram, der er godkendt af Bretton Woods-institutionerne, eller iværksætte programmer, der er godkendt som svarende hertil, i samråd med disse institutioner, men ikke nødvendigvis med finansiell støtte fra dem, afhængigt af reformernes omfang og effektivitet
- der skal tages hensyn til landets økonomiske situation på makro-økonomisk plan (gældsbyrden, omkostningerne til renter og afdrag, betalingsbalancen, budgetsituationen, den monetære situation, indkomsten pr. indbygger og arbejdsløshedstallene) og på sektor-reformplan med henblik på at skabe et frihandelsområde med Det Europæiske Fællesskab.

II. Støtten til en bæredygtig økonomisk og social udvikling omfatter navnlig:

- det civile samfunds og befolkningernes deltagelse i planlægningen og gennemførelsen af udviklingsforanstaltninger
- forbedring af de sociale tjenester, især inden for sundhed, familieplanlægning, vandforsyning, kloakering og boliger
- fremme af omfattende og retfærdig fordeling af vækstgoderne under særlig hensyntagen til de målsætninger, der er vedtaget på FN-topmøder om bekæmpelse af fattigdom, og som er indarbejdet i de internationale udviklingsmål
- en harmonisk og integreret udvikling i landdistrikterne og forbedring af levevilkårene i byerne
- øget samarbejde om landbrug, især med hensyn til kvalitet og standarder
- øget samarbejde om fiskeri og bæredygtig udnyttelse af de marine ressourcer
- beskyttelse og forbedring af miljøet, idet der især tages hensyn til forsigtighedsprincippet og princippet om forebyggende indgreb i forbindelse med støtten til økonomisk udvikling gennem øget samarbejde på miljøområdet
- forbedring af den økonomiske infrastruktur, især inden for transport, energi, landdistrikt- og byudvikling, styrkelse af aktiviteter vedrørende informationssamfundet og informations- og telekommunikationsteknologi
- integreret udvikling af menneskelige ressourcer som supplement til medlemsstaternes programmer, især inden for erhvervsmæssig efter- og videreuddannelse som led i det industrielle samarbejde, samt forbedring af det videnskabelige og teknologiske potentiel

- styrkelse af demokratiet og respekten for og forsvaret af menneskerettighederne, især gennem ikke-statslige organisationer i Det Europæiske Fællesskab og partnerlandene i Middelhavsområdet
- kultursamarbejde og udveksling af unge
- samarbejde og faglig bistand til styrkelse af samarbejdet på området migration og bekæmpelse af ulovlig migration, herunder repatriering af ulovlige indvandrere
- samarbejde og teknisk bistand til bekæmpelse af organiseret kriminalitet, herunder ulovlig narkotikahandel og menneskehandel
- udvikling af samarbejdet om spørgsmål vedrørende retsstaten som f.eks. retligt og strafferetligt samarbejde, styrkelse af institutioner, der sikrer retsvæsenets uafhængighed og effektivitet, og uddannelse af tjenesterne for staternes indre sikkerhed og befolkningens sikkerhed.

III. Det regionale, subregionale og grænseoverskridende samarbejde baseres navnlig på:

- a) etablering samt udbygning af strukturer for regionalt samarbejde mellem Middelhavspartnerne og mellem disse og Den Europæiske Union og dens medlemsstater
- b) — etablering af de fysiske infrastrukturer, der er nødvendige for regional samhandel, herunder transport- og kommunikationsmidler og energinet
 - forbedring af de regulatoriske rammer og infrastrukturprojekter af mindre omfang i forbindelse med grænseovergangsfaciliteter
 - samarbejde i store geografiske regioner samt foranstaltninger, der supplerer foranstaltninger, som gennemføres på dette område inden for Det Europæiske Fællesskab, herunder støtte til sammenkobling af Middelhavspartnerne transport- og energinet med de transeuropæiske net
- c) andre regionale aktiviteter, herunder den europæisk-arabiske dialog
- d) udveksling mellem civilsamfundene i Det Europæiske Fællesskab og Middelhavspartnerne; i denne sammenhæng tager det decentrale samarbejde sigte på:
 - udvælgelse af ikke-statslige modtagere af fællesskabsstøtte
 - deltagelse i netværk af universiteter og forskere, lokalsamfund, sammenslutninger, samfundsvidenskabelige selskaber, fagforeninger og ikke-statslige organisationer, medier, private virksomhedsledere samt kulturelle institutioner (taget i ordets videste forstand) samt de øvrige organer, der er nævnt i punkt IV.

Programmerne skal tage sigte på at fremme deltagelsen og dannelsen af et civilt samfund i partnerlandene, især ved at fremme information mellem netværkene og skabe varige forbindelser mellem netværkspartnerne.

IV. Korrekt forvaltning fremmes ved at støtte vigtige institutioner, og centrale aktører i det civile samfund såsom de lokale myndigheder, sammenslutninger i landområder og landsbyer, sammenslutninger, der bygger på princippet om gensidig hjælp, fagforeninger, medier og virksomhedsstøtteorganisationer, og ved at bistå med at forbedre den offentlige forvaltnings kapacitet til at udarbejde politikker og styre gennemførelsen heraf.

V. Der skal i forbindelse med foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, tages hensyn til analyserne af kvinders og mænds behov og potentiale i det økonomiske og sociale liv med henblik på at inddrage kønsaspekter i programmeringen og gennemførelsen af udviklingssamarbejdet. Undervisning og skabelse af beskæftigelse for kvinder tillægges særlig betydning.

Der skal med foranstaltningerne også tages hensyn til, at det er nødvendigt at fremme undervisning og skabelse af beskæftigelse for unge for at lette deres integrering i samfundet.

VI. De aktiviteter, der finansieres i henhold til denne forordning, tager hovedsagelig form af teknisk bistand, uddannelse, institutionsopbygning, information, seminarer, undersøgelser, investering i mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og infrastrukturprojekter og foranstaltninger, der fremhæver støttens fællesskabskarakter. Hvor det kan være effektivt, kan decentralt samarbejde komme på tale. Operationer med risikovillig kapital og rentegodtgørelser finansieres i samarbejde med banken.

VII. Der skal tages behørigt hensyn til miljøovervejelser ved forberedelsen og gennemførelsen af aktiviteter, der finansieres gennem foranstaltninger under denne forordning.
